

[Christmas Møller.]

gøres, at de er efter min Opfattelse aldeles ikke rigtige og har intet med de faktiske Forhold at gøre. Den Ordning, der her skabes, er efter min Overbevisning sagligt-teknisk bedre end den nuværende, og den skabes paa Grundlag af en politisk Idé, en Idéoverensstemmelse mellem de tre Partier. Den maa man saa være med til eller lade være at være med til, men saadan er det faktiske Grundlag, paa hvilket den hviler.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen mener, at jeg ikke havde Ret i de Bemærkninger, jeg fremsatte om de politiske Betragtninger, der laa til Grund for Afstemningen for vort Vedkommende angaaende Valutaloven i 1935, og det ærede Medlem vilde paa en — hvad skal jeg sige — fin Maade og elskværdig Maade, naturligvis, antyde, at der kunde være andre Grunde, der bevirkede vor Afstemning. Jeg maa her have Lov til at referere, hvad der staar i Aarbogen Side 249, angaaende de Konserveratives Afstemning i Landstinget. Der staar følgende:

„De Konservatives Ordfører (*Hendriksen*) motiverede Partiets Holdning som en Konsekvens af Regeringens Valgsejr. Man vilde ikke kunne stemme for en Ordning, som man ansaa for principielt urigtig og sagligt utilfredsstillende, men Vælgerne Afgørelse burde respekteres, og Vælgerne havde givet Regeringen Magten, hvortil nu ogsaa, efter Fjernelsen af Valutaudvalget, det fulde Ansvar var knyttet.“

Det er, hvad den objektive Forfatter af Aarbogen faar ud af, hvad der har været mit Partis Motivering, og det ærede Medlem kan jo ikke ønske sig det klarere, saa jeg er fuldkommen overbevist om, at han, hvis han tager Ordet igen, vil tage sin Udtalelse tilbage.

De Bemærkninger, jeg allerede har fremsat, kan jeg ogsaa rette mod det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen. Jeg kan slet ikke forstaa, hvorfor det ærede Medlem har saadanne skeptiske Overvejelser. Jeg synes netop, Ordningen er saa aldeles udmærket. Vi kan jo ikke alle sammen komme paa Rigslisten, derfor er det godt, at der ogsaa kan være nogle Medlemmer i det andet Ting.

Til Statsministerens Udtalelser har jeg

ikke mange Bemærkninger at knytte. De Betragtninger, Statsministeren fremsatte, er i saa mange Henseender i Overensstemmelse med mine Betragtninger. Jeg har allerede angaaende Folkeafstemning sagt, at vi kunde ønske, man var gaaet noget videre, men det kan man jo tale om, og man kan forstaa, at det ærede Medlem Hr. Brorsen er meget nem at tilfredsstille paa det Omraade; somme Tider har jeg næsten haft det Indtryk, at det ærede Medlem syntes, vi var gaaet for vidt, men det kan vi jo tale om i det Udvalg, der bliver nedsat.

Jeg er fuldkommen enig med den højt-ærede Statsminister i — og det har Statsministeren fuldkommen Ret til at fremhæve —, at i hans Oppositionstid kunde jeg ogsaa uden at anstrenge mig forestille mig mangfoldige Situationer, hvor han gerne vilde have haft, at $\frac{1}{3}$ eller $\frac{2}{5}$ af Rigsdagen skulde kunne fremkalde Folkeafstemning. Jeg er lige saa enig med det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch i, at de Betragtninger, man anlægger paa en fremtidig Forfatning, dem anlægger man naturligvis paa en eneste Ting: om man mener, Forfatningen er rigtig eller ej, dem anlægger man ikke paa Betragtninger om, hvorledes den nuværende Tilstand er. Og jeg kan ogsaa berolige det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch med at sige, at jeg ventner naturligvis, at Det konservative Folkeparti under denne Forfatning vil gaa frem, saaledes at det ærede Medlems Stilling frem i Tiden bliver en anden, end den er i Øjeblikket.

Saa sagde det ærede Medlem Hr. Brorsen: Er Sandheden nu ikke den, at de tre Partier er bundet i den Grad til hinanden, at der ikke er noget, der kan rettes? Jeg synes i og for sig, at der allerede er svaret herpaa, men jeg vil gerne gentage: Det ærede Medlem Hr. Brorsen ved lige saa godt som jeg, at naar der foreligger en politisk Overenskomst mellem tre Partier, saa kan den ikke ændres, uden at alle tre Partier er enige derom — det er saa ligetil. Men det ærede Medlem Hr. Brorsen har vel heller ikke tænkt sig at lave Grundlovsændring med os alene, det vilde der i alt Fald ikke komme stort Resultat ud af i første Omgang. Det ærede Medlem, synes jeg, har mere givet et Tilbud til Regeringen end til mit Parti, for det er